

РЕШЕНИЕ

№ 3380

гр. Пловдив, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анета Ал. Трайкова

при участието на секретаря Невена Мл. Назарева
като разгледа докладваното от Анета Ал. Трайкова Гражданско дело № 20225330105634 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени искове с правна квалификация чл. 178 ЗМВР и чл. 181 ЗМВР, вр. с чл. 150 от КТ и акцесорни такива по чл.86 от ЗЗД.

Ищецът С. И. Б., ЕГН ***** е предявил срещу ОДМВР Пловдив, ЕИК ***** осъдителни искове за заплащане на сумата от 200,51 лева, представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд за периода 15.04.2019 г. - 30.06.2020г., получени в резултат на преизчисляване на положени часове нощен труд с коефициент 1.143, ведно с мор. лихва върху дължимите отчетени на тримесечни периоди суми в размер на 461,33 лева, считано от съответното число на месеца, следващ отчетния период, за който се дължи трудово възнаграждение до датата на подаване на исковата молба, законна лихва и разноски.

Ищецът твърди, че е работил през процесния период на длъжността «****» в „*****“ на сектор ***** , на 12 часови дневни и нощни смени, като положеният от служителя нощен труд не бил преобразуван в дневен и така не му било заплатено допълнително възнаграждение за положения извънреден труд.

В срок е постъпил писмен отговор от ответника, с който исковете се оспорват като неоснователни. Сочат, че приложим е само и единствено ЗМВР, а на осн. член 187, ал. 9 от ЗМВР редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. С Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016г., в сила от 02.08.2016г. и Наредба № 8121з-908 от 02.08.2018г. е бил регламентиран редът касаещ спорния въпрос и в които наредби липсват правила за норма за превръщането на нощните часове положен труд в дневен с коефициент 1,143, като за служителите на МВР е неприложим реда предвиден в НСОПЗ. Алтернативно, ако се счете, че към изменението на ЗМВР се е прилагал КТ и наредбата за структурата и организацията на работата заплата да бъдат отхвърлени исковете за искивия период след влизане в сила на изменението на ЗМВР с ДВ бр. 60/2020г., защото с това изменение въпросът бил изрично уреден и не следва да се прилага субсидиарно по аналогия КТ и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, доколкото със законодателното изменение е въведен коефициент единица за преизчисляване на нощния труд в дневен. Прави се възражение за прекомерност на адв. възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Не се спори между страните относно обстоятелствата, че ищецът е бил служител в МВР за процесния период, че е полагал труд през нощта по утвърдени графици и че отчитането на работното време е установено при сумирано изчисляване на работното време - тримесечно.

Спори се между страните, следва ли положените от служителите на МВР часове нощен труд да се преобразуват в часове дневен труд, с коефициент 1,143. Съгласно Наредба № 8121з-407 от 2014г., отменена с приемането на Наредба № 8121з-592/25.05.2015г. изрично е предвидено, че „При сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22.00 и 6.00 часа за отчетния период се умножава по 0,143. Полученото число се сумира с общия брой отработени часове за отчетния период“, като в приетите след това няколко наредби липсва изрична

регламентация за преизчисляване на нощния труд в дневен.

В член 10 от Директива 2003/88/ЕО са предвидени гаранции при полагане на нощен труд, като е наложено изискване към държавите –членки, да подчинят работата на определени категории работници, които полагат нощен труд, на определени гаранции при условията, определени в нац. законодателство и/или практика, в случай на работници, които излагат на риск безопасността или здравето си, който е свързан с полагането на нощен труд. Съгласно член 187, ал. 3 от ЗМВР (Изм. – ДВ, бр. 14 от 2015 г., изм. и доп., бр. 81 от 2016 г., относно изречение първо, в сила от 14.10.2016 г., относно изречение второ, в сила от 1.02.2017 г.) Работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8, 12 или 24-часови смени – сумирано за тримесечен период. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период.

За ищеца отчитането е сумирано за тримесечен период. Прилагането на сумираното изчисляване на работното време е с цел създаване на по-гъвкава организация на работа, като същевременно с това, обаче, не трябва да бъдат засягати правата на работниците и служителите досежно максималната продължителност на работната седмица и работната смяна. В резултата на научни изследвания е установено, че полагането на нощен труд от работник или служител довежда до физиологични, здравни и социални проблеми, като освен това нощният труд е признат за рисков фактор за здравето на работещите и безопасността на труда.

Според член 188, ал. 2 от ЗМВР, е предвидена специална закрила на служителите, които полагат труд между 22.00 и 6.00 часа. Фундаментален е принципът е, че при полагане на нощен труд, сборът от работните часове по графика на служителя се изчислява след превръщането на нощните часове в дневни за смените с 4 и повече от 4 часа нощен труд. Това превръщане, съгласно НСОПЗ, се извършва с коефициент, който се определя като съотношение между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на нощното работно време. Ето защо в графика за работа следва да се заложат часове, които след превръщането на нощния труд в дневен да дават работен ден от 8 часа, за да не се допуска

работа над определената за периода норма. Изключение се предвижда в хипотезите, когато за съответното работно място е установено намалено работно време, както и когато трудовият договор е сключен за работа само през нощта, доколкото в тези хипотези не се извършва превръщане на нощните часове в дневни. Превръщането има за цел месечната норма да се определя така, че да не води до полагане на извънреден труд. За периода до 10.07.2020 година е налице празнота в уредбата относно сумираното отчитане на работното време за служителите на МВР, доколкото в ЗМВР не е била определена нормална продължителност на работното време през нощта от 8 часа, ето защо съгласно член 46, ал. 2 от ЗНА, когато нормативен акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акт.

С оглед изложеното по-горе, съдът счита, че за част от процесния период субсидиарно следва да намери приложение Наредбата за структурата и организацията на работната заплата – член 9, ал.2, която предвижда че при сумирано изчисляване на работното време, нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на съотношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място.

С изменението в ЗМВР с ДВ бр. 60 от 2020г. член 187, ал. 1 и 4 от ЗМВР гласи вече, че нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период, както и че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на работното време през нощта. По този начин с последното изменение в ЗМВР бе сложен ред в сумираното изчисляване на работното време с определяне на коефициент единица при преобразуване на отработените нощни часове в дневни.

От приетото по делото заключение на вещото лице С. К., което не е оспорено от страните, изготвено е компетентно и безпристрастно, се установява, че в периода 01.04.2019-30.06.2020г. ищецът е положил 1246 часа нощен труд, като разликата от 178,1 часа се явява извънреден труд, който не е бил заплатен от ответника и чиято стойност възлиза на 1506,93 лева, а

размера на мор. лихва за периода 1.07.2019-18.04.2022г. възлиза на 347,83 лева. В проведеното на 6.07.2022г. съдебно заседание размерите на исковите са изменени, като такова изменение е било допуснато от настоящия състав.

С оглед на изложените по-горе мотиви, исковите в изменените им размери следва да се уважат като доказани и основателни.

На осн. член 78, ал. 1 ГПК на ищеца ще се присъдят разноски за адв. възнаграждение от 325 лева.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК вр. с т. 23 от ТР № 6/2012г. ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС дължимата държавна такса върху уважените искове, като същата на основание чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, възлиза на 110,28 лева, от които 60,28 лева ДТ по иска за заплащане на изв. труд и 50 лева по иска за мораторна лихва. Същите следва да бъдат заплатени по сметката на съда. В полза на бюджета на съдебната власт ще се възложат и разноските за ССЕ, които са направени от бюджета на съда, а именно – 120 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОДМВР - Пловдив да заплати на С. И. Б., ЕГН ***** следните суми: сумата от 1506,93 лева, представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд от 178,1 часа, получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1,143, за периода 15.04.2019г. - 30.06.2020г., както и сумата от 347,83 лева мораторна лихва върху дължимите отчетени на тримесечни периоди суми за периода 1.07.2019 г. -18.04.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от 1506,93 лева, считано от датата на подаване на исковата молба – 18.04.2022г. до окончателното изплащане на главницата, както и разноски за адв. възнаграждение в размер на 325 лева.

ОСЪЖДА ОДМВР - Пловдив да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на Пловдивския районен съд сумата от 110,28 лева, представляваща държавна такса върху уважените искове, и сумата от 120 лева разноски за съдебно-счетоводна експертиза от бюджета на

съда.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____